

## De beloning voor dienstbaarheid

***"De Mensenzoon is niet gekomen om gediend te worden, maar om te dienen en zijn leven te geven als losgeld voor velen."***

***Marcus 10:45***

Het einde van Jezus' bediening naderde. Meer dan drie jaar lang had de Meester zijn discipelen geroepen en onderwezen. Zij waren tot het besef gekomen dat Hij de Messias was, de erfgenaam van alle beloften van God, degene door wie het Messiaanse koninkrijk zou worden opgericht, dat alle families van de mensheid zou zegenen – zowel de doden als de levenden. Genesis 22:18; Galaten 3:8

De Meester had hun met name verzekerd dat zij, als zij trouw zouden blijven, met hem op zijn troon zouden zitten (Matteüs 19:28). Hij had hen echter niet verteld dat zijn koninkrijk een geestelijk koninkrijk zou zijn en dat zij de „verandering” van de „eerste opstanding” nodig zouden hebben voordat zij daarin konden delen. (1 Korintiërs 15:51,52; Openbaring 20:6). Hij had hen nog niet duidelijk gemaakt dat er een heel tijdperk zou verstrijken voordat zij deel zouden hebben aan het koninkrijk en het koninkrijk zelf onder de mensen zou worden gevestigd. Toch had hij dit alles laten doorschemeren. Hij had gezegd: "Ik heb u nog veel te zeggen, maar u kunt het nu nog niet verdragen. Maar wanneer die, de geest der waarheid, gekomen

is, ... zal hij u verkondigen wat komen gaat." Johannes 16:12,13

Jezus begon de discipelen echter een deel van het nieuws te vertellen dat zij moesten weten en waarderen, opdat zij niet volledig overweldigd en ontmoedigd zouden raken. Hij vertelde hen dat hij naar Jeruzalem zou gaan, dat hij veel zou lijden en gedood zou worden. Petrus, altijd moedig, kreeg deze keer een strenge berisping. Hij probeerde de Meester te corrigeren. "Nooit, Heer! zei hij. Dit zal u nooit overkomen!" Petrus geloofde dat Jezus de Messias van Israël was en dat hij op het punt stond zijn koninkrijk te stichten. Het was voor hem ondenkbaar dat de Heer zou worden gedood. Jezus berispte Petrus echter en zei: "Ga achter mij staan, Satan: u bent een aanstoot voor mij, want u hebt geen oog voor de dingen die van God zijn, maar voor die van de mensen." Mattheüs 16:21-23

In dezelfde les zei Jezus ook dat hij "op de derde dag zou opstaan" (Matteüs 16:21). Omdat de discipelen echter niet konden bevatten dat Jezus zou sterven, moeten deze toegevoegde woorden voor hen ook een "duistere uitspraak" van de Meester zijn geweest, die zo mysterieus leek. Misschien herinnerden zij zich ook Jezus' woorden bij een andere gelegenheid: "Tenzij gij het vlees van de Zoon des mensen eet en Zijn bloed drinkt, hebt gij geen leven in u" (Johannes 6:53). Dit was weer een moeilijke uitspraak die zij niet konden begrijpen.

Er waren veel gelegenheden waarbij de discipelen de betekenis van de woorden van de Meester niet konden begrijpen; ze leken vaak zo anders dan wat ze hadden verwacht. Het siert hen dat ze voldoende geloof hadden om Jezus te blijven volgen, maar hoe

konden ze de woorden die hij sprak begrijpen? Pas na Pinksteren begrepen ze de situatie en wat Jezus hen had verteld volledig (Handelingen 2:1-4). Daar begon de Heilige Geest de goddelijke regeling duidelijk te maken – dat het lijden van Christus, inclusief zijn lichaamsleden, de kerk, eerst moest komen voordat de heerlijkheid van het koninkrijk zou worden geopenbaard en de zegeningen voor de wereld zouden beginnen. 1 Petrus 1:11

## **Aan de rechterhand en aan de linkerhand**

Een ander evangelie vertelt ons dat de moeder van Jakobus en Johannes met hen meeging en hun verzoek uitsprak: "Geef dat deze twee zonen van mij mogen zitten, de ene aan uw rechterhand en de andere aan uw linkerhand, in uw koninkrijk" (Matteüs 20:20,21). Zij geloofden dat de tijd om de eer van het koninkrijk te verdelen zeer nabij was. We hoeven niet aan te nemen dat deze twee geliefde discipelen alleen uit ambitie de posities dicht bij de Meester zochten. Wij geloven eerder dat zij de Heer zeer liefhadden en daarom dachten dat zij de nabijheid van Hem misschien meer konden waarderen dan sommige andere discipelen. Zij mochten inderdaad dichterbij komen dan de meerderheid van de twaalf. Bij verschillende speciale gelegenheden nam de Heer dezelfde Jakobus en Johannes, evenals Petrus, met zich mee. Zij waren bij Hem op de heilige berg, bij de opwekking van de dochter van Jaïrus en in de hof van Getsemane (Matteüs 17:1-5; Lucas 8:41,42,49-56; Marcus 14:32-34). Zij waren trouwe discipelen die de Heer zeer liefhad.

Laten we goed letten op de woorden van Jezus. Hij verklaarde dat er weliswaar vooraanstaande plaatsen in zijn koninkrijk zouden zijn, maar dat deze

niet door hemzelf zouden worden verdeeld, maar door de Vader. Hij zei: "Om aan mijn rechterhand en aan mijn linkerhand te zitten, is niet aan mij om te geven, maar het zal worden gegeven aan hen voor wie het door mijn Vader is voorbereid." Mattheüs 20:23

De Vader staat voor absolute gerechtigheid en rechtvaardigheid. Posities in het hemelse deel van het duizendjarige koninkrijk, in welke vorm dan ook, worden niet toegekend op basis van louter voorkeur, maar op basis van trouw en kwalificaties, en alles zal uit genade zijn (Efeziërs 2:8). De Heer Jezus zelf zal de hoogste plaats innemen, omdat Hij dat waardig is. "Het Lam dat geslacht is, is waardig om macht te ontvangen, en rijkdom, en wijsheid, en kracht, en eer, en heerlijkheid, en lof." (Openbaring 5:12). Inderdaad, de Vader heeft onze Heer eer en grote heerlijkheid gegeven en Hem verheven tot Zijn rechterhand. Het hoogtepunt van de heerlijkheid van Zijn koninkrijk zal komen wanneer de kerk, het lichaam van Christus, voltooid zal zijn en allen die "geroepen, uitverkoren en getrouw" zijn, de beloofde "kroon des levens" zullen hebben ontvangen. Openbaring 17:14; 2:10

## **Welk koninkrijk wordt bedoeld?**

Eeuwenlang heerste er onder christenen verwarring over het koninkrijk van de Messias, waar Jezus en de apostelen zo vaak over spraken. Aanvankelijk was er echter geen verwarring, en ook niet gedurende bijna tweehonderd jaar na Jezus' tijd. De vroege kerk begreep heel goed de belofte dat de Messias een tweede keer zou komen. Hij zou de kerk in heerlijkheid bij zich opnemen en het koninkrijk van goddelijke macht vestigen om over de

wereld te heersen en alle dingen aan de wil van God te onderwerpen; en zij wisten dat dit Messiaanse koninkrijk duizend jaar nodig zou hebben om zijn missie te volbrengen. Johannes 14:2,3; Matteüs 25:31; Openbaring 20:6

Gaandeweg ontstond echter een theorie die inhield dat de kerk op aarde moest worden georganiseerd als het koninkrijk van de Messias en de wereld moest veroveren vóór de wederkomst van Jezus. Deze onbijbelse opvatting veranderde de hele loop van de kerkgeschiedenis. Het prediken van het evangelie was niet langer gericht op het oproepen en vervolmaken van een "kleine kudde", die een luisterend oor en een dankbaar hart zou hebben, om hen klaar te maken voor de eer en glorie van het koninkrijk. (Lukas 12:32). In plaats daarvan veranderde de koers drastisch. Voortaan was het streven gericht op het verwerven van wereldlijke macht. Er ontstonden intriges, er werden valse beweringen gedaan en er werd getracht controle te krijgen over koningen en naties. Er werd gebruik gemaakt van vervolgingen en waar mogelijk werden wereldlijke heersers overgehaald en bedreigd, om wereldwijde heerschappij door de kerk te kunnen vestigen.

Een tijdlang bloeiden deze inspanningen, maar sinds het begin van de negentiende eeuw is het idee van kerkelijke heerschappij over de aarde grotendeels verdwenen. In de daaruit voortvloeiende verwarring hebben velen alle geloof in het Messiaanse koninkrijk verloren en zijn er maar weinigen die uitzien naar de wederkomst van Christus. In hun verwarring spreken sommigen over een geestelijk koninkrijk dat alleen in de harten van

gelovigen woont. Anderen geloven dat het koninkrijk van Christus nu vertegenwoordigd wordt in de grote regeringen van de wereld. Maar zij raken nog meer in de war wanneer zij zich afvragen waarom bepaalde delen van het koninkrijk van de Messias grote legers hebben opgebouwd om mogelijk oorlog te voeren tegen of andere delen van hetzelfde koninkrijk te vernietigen.

Het resultaat van al deze verwarring is dat voor veel belijdende christenen de leer van de Bijbel gewoonweg niet consistent of logisch lijkt. Anders zouden zij inzien dat Jakobus, Johannes en de andere apostelen niet op "twaalf tronen" konden zitten zonder dat er een heersend koninkrijk was (Matteüs 19:28). Zij zouden ook inzien dat het koninkrijk nog in de toekomst moet komen, in overeenstemming met het Onze Vader: "Uw koninkrijk kome. Uw wil geschiede op aarde zoals in de hemel" (Matteüs 6:10). Als we meer willen weten en begrijpen van Gods heilsplan, moeten we de Bijbel eerbiedig bestuderen en dagelijks 'de Schriften onderzoeken'. (Johannes 5:39; Handelingen 17:11). Als we dat doen, zullen we grote zegeningen ontvangen en inzien dat het glorieuze koninkrijk van de Messias, hoewel het nog niet op aarde is gevestigd, "nabij is, zelfs voor de deur staat". Mattheüs 24:33

## **"Zijn jullie daartoe in staat?"**

Aan de twee geliefde discipelen en hun moeder, die voor hen plaatsen vroegen die dicht bij de Meester in het koninkrijk lagen, maakte Jezus duidelijk dat elke positie in het hemelse koninkrijk aan bepaalde voorwaarden moest voldoen. Het was niet genoeg dat zij geroepen waren om discipelen te worden. Het

was niet genoeg dat zij alles hadden opgegeven om de Heer te volgen, dat zij bij Hem waren geweest, Zijn leer hadden geleerd en zich daarin hadden geschaard. Er moest meer zijn, anders zouden zij misschien niet tot de geestelijke fase van het koninkrijk kunnen toetreden.

De Meester verklaarde deze voorwaarden door te zeggen: "Kunt u de beker drinken die ik zal drinken, en gedoopt worden met de doop waarmee ik gedoopt word?" (Matteüs 20:22). Wat bedoelde hij daarmee? Wat was de betekenis van "de beker" en "de doop" waar Jezus naar verwees, waarvan hij zei dat ze niet alleen op hemzelf van toepassing waren, maar ook op degenen die zijn trouwe volgelingen zouden zijn?

Wij antwoorden dat Jezus' 'beker' degene was waarnaar hij elders verwees toen hij zei: 'De beker die mijn Vader mij gegeven heeft, zal ik die niet drinken?' (Johannes 18:11). In de goddelijke regeling had God al bepaald dat wie ook met de glorie, eer en macht van het Messiaanse koninkrijk zou worden belast om de wereld te zegenen, eerst trouw moest tonen die eer en glorie waardig was. In het geval van Jezus zelf betekende de beker al die ervaringen van dienstbaarheid, schande, schaamte, opoffering en lijden, die hij allemaal trouw heeft doorstaan tijdens de drieënhalf jaar van zijn aardse bediening, en die hij volledig heeft volbracht op Golgotha toen hij riep: "Het is volbracht." Johannes 19:30

Als discipelen van Christus moeten we het voorbeeld volgen dat hij ons heeft gegeven, terwijl we soortgelijke ervaringen doormaken als hij. We zullen alleen succesvol zijn in het bereiken van mede-

erfgenaamschap met de Meester in zijn koninkrijks glorie, eer en macht, als we eerst loyaliteit en trouw tonen met betrekking tot lijden, opoffering en dienstbaarheid, terwijl we in zijn voetsporen treden. Romeinen 8:17; 2 Timoteüs 2:11,12

Toen Jezus sprak over de "doop waarmee ik gedoopt word", verwees hij naar zijn doop tot een offerdood. Kort daarna sprak hij hier opnieuw over en zei: "Ik moet een doop ondergaan, en wat een druk ligt er op mij totdat die volbracht is!" (Lukas 12:50). De waterdoop van de Meester aan het begin van zijn bediening was slechts een symbool van zijn ware doop. Zijn afdaling in het water, zijn begravenis daarin en zijn opstanding daaruit vertegenwoordigden zijn afdaling in de offerdood en zijn opstanding daaruit. Zijn werkelijke doop in de dood duurde drieënhalve jaar, van de Jordaan tot Golgotha. Toen hij aan het kruis riep: "Het is volbracht", bedoelde hij dat zijn doop tot de dood was voltooid. Hij werd op de derde dag door de machtige kracht van de Vader uit die toestand van doop tot de dood opgewekt, naar zijn rechterhand, de positie die hij altijd zal bekleden. Efeziërs 1:19-22; Kolossenzen 3:1; Hebreeënen 1:1-3

Dit was de doop van Jezus. Het betekende de volledige verzaking van alle aardse rechten. Nu vroeg hij zijn geliefde discipelen of zij bereid waren om hem in deze mate te volgen – om te delen in zijn beker van dienstbaarheid, opoffering en lijden, en zijn doop in de dood (Romeinen 6:3-5). Alleen door hem trouw te volgen konden zij hopen deel te hebben aan zijn hemelse koninkrijk. Hetzelfde principe geldt voor alle volgelingen van Jezus. Het is aan ieder van ons om te beslissen of we van zijn

beker zullen drinken en of we zullen delen in zijn doop in de dood. Alleen de nederigen en zelfopofferende zullen in staat of bereid zijn om een dergelijke ervaring aan te gaan.

Als we het voorgaande toepassen op de opvattingen over het koninkrijk die zo velen hebben, kunnen we terecht deze vragen stellen. Hoe kunnen die gevoelens van toepassing zijn op de verschillende koninkrijken op aarde? Is het noodzakelijk dat de leiders van de aarde deelnemen aan het lijden en het offer tot de dood van Christus, voordat zij kunnen regeren? Is het door grote moeilijkheden dat iemand lid kan worden van de aardse instellingen die de kerk van Christus worden genoemd? Is zelfverloochening nodig om hierin te komen? Zijn allen die er deel van uitmaken met Christus "begraven" in de doop – in zijn dood? Hebben zij allen deel aan zijn lijden? Zeker niet! Alleen een juist beeld van het hemelse koninkrijk sluit aan bij deze verschillende uitspraken. We moeten inzien dat het de "parel van grote waarde" is, die verkregen moet worden en waarvoor al het andere opgeofferd moet worden. Mattheüs 13:46

## **'Wij zijn in staat'**

In het verslag van deze gebeurtenis antwoordden de discipelen Jezus: 'Wij zijn daartoe in staat', dat wil zeggen dat zij bereid waren om uit de beker van de Meester te drinken en deel te hebben aan zijn doop. (Matteüs 20:22). Ze wisten niet precies wat dit allemaal betekende, maar ze waren in staat en bereid om alles te doen wat Jezus zou bevelen. Zo moet het zijn met allen die, net als die trouwe discipelen, 'meer dan overwinnaars' zullen zijn en zullen delen in de heerlijkheid, eer en

onsterfelijkheid die de Verlosser heeft beloofd aan de leden van zijn 'lichaam', de kerk. Romeinen 8:37; 2:7; 1 Korintiërs 12:27

In het verslag dat we hier bespreken, antwoordde Jezus aan de discipelen: "Jullie zullen inderdaad uit mijn beker drinken en gedoopt worden met de doop waarmee ik gedoopt word" (Matteüs 20:23). Bereidheid van hun kant is alles wat de Heer redelijkerwijs van zijn discipelen kon verlangen. Niemand van ons heeft de kracht en het vermogen die Jezus bezat. Wij zijn van nature zondaars. Hij was "heilig, onschuldig, onbevlekt, afgescheiden van zondaars" (Hebreeën 7:26). Wij kunnen daarom alleen maar onze wil toewijden om het goede te doen. De Heer moet ons onder zijn hoede nemen en ons in zijn school van beproeving en ervaring opnemen. Hij zal ons dan de lessen geven die nodig zijn om onze loyaliteit en trouw te bewijzen, zelfs tot in de dood. Hoe genadig is het dat God, vanwege onze zwakheid als leden van het gevallen mensengeslacht, ons in de Heiland een 'barmhartige en trouwe hogepriester' heeft gegeven (Hebreeën 2:17). Alleen door Jezus kunnen we dus hopen het hemelse koninkrijk te bereiken.

## **Hoofddienaar — meest geëerd**

De andere apostelen waren verontwaardigd dat Jakobus en Johannes, samen met hun moeder, zo'n verzoek hadden gedaan (Matteüs 20:24). Deze gebeurtenis gaf Jezus echter de gelegenheid om de richtlijnen vast te leggen die bepalen wat grootheid in het Messiaanse koninkrijk inhoudt. Wie anderen het meest dient, met nederigheid en liefde, toont daarmee aan God dat hij geschikt is voor een hogere plaats. (Galaten 5:13). Dit verschilt, zoals Jezus

zegt, van de gewone gang van zaken, waar heerschappij doorgaans niet inhoudt dat men anderen dient, maar dat men gediend wordt. Lucas 22:25,26

De regel van het koninkrijk zal zijn dat degene die het meest dient, de hoogste eer zal krijgen. Jezus zelf is bij uitstek een dienaar boven alle anderen. Zijn positie is dus de hoogste in het koninkrijk door goddelijke aanstelling, en anderen zullen naast hem staan in verhouding tot de mate waarin zij zijn geest van liefde, dienstbaarheid, gehoorzaamheid en loyaliteit hebben. Tegen zijn volgelingen zei de Meester: "Iedereen die mij wil dienen, moet mij volgen, want mijn dienaren moeten zijn waar ik ben. En de Vader zal iedereen eren die mij dient." Johannes 12:26